

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Høns-Grethes Familie

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572676496/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

En Dag stod Bordet dækket og Maden blev kold; *Palle Dyre* var paa Rævejagt og Fruen var ikke at finde. — *Palle Dyre* kom hjem ved Midnats Tid, Fru *Dyre* kom hverken til Midnat eller Morgen, hun havde vendt sin Ryg til *Nørrebæk*, var redet bort uden Hilsen og Farvel. 5

Det var graat, vaadt Veir; Vinden blæste kold, der fløj en Flok sorte skrigeende Fugle hen over hende, de vare ikke saa husvilde som hun.

Først drog hun Sønder paa, heelt op mod det tyske Rige, et Par Guldringe med kostelige Stene bleve satte om i Penge, [24] saa gik hun mod Øst, saa vendte hun om igjen mod Vest, hun havde ikke Maal for Øie og var vred paa Alle, selv paa den gode Gud, saa elendig var hendes Sind; snart blev hendes Legem det med, knap kunde hun flytte sin Fod. Viben fløj op fra sin Tue, da hun faldt over Tuen; Fuglen skreg, som den altid 15 skriger: »Din Tyv! din Tyv!« aldrig havde hun stjaalet sin Næstes Gods, men Fuglæg og Fugleunger havde hun som lille Pige ladet hente til sig fra Tue og Træ; det tænkte hun nu paa.

Der hvor hun laae, kunde hun see Klitterne, ved Stranden 20 derhenne boede Fiskere, men derhen kunde hun ikke see, saa syg var hun. De store hvide Strandmaager kom flyvende hen over hende og skreg som Raager, Krager og Alliker skreg hjemme over Gaardens Have. Fuglene fløj hende ganske nær, tilsidst syntes hun at de bleve kulsorte, men saa blev det ogsaa [25] Nat for hendes Øine. —

Da hun igjen slog Øinene op, blev hun løftet og baaren, en stor, stærk Karl havde taget hende paa sine Arme, hun saae ham lige ind i hans skjæggede Ansigt, han havde et Ar over Øiet saa at Øienbrynet var ligesom skilt i to Dele; han bar 30 hende, saa elendig hun var, til Fartøiet, hvor han af Skipperen fik knubbede Ord for sin Gjærning.

Dagen derpaa seilede Fartøiet. *Marie Grubbe* kom ikke i Land; hun var altsaa med. Men kom vel nok tilbage? Ja, naar og hvor? 35

Ogsaa derom vidste *Degnen* at fortælle, og det var ikke en Historie, han selv satte sammen, han havde hele dens seltsomme Gang fra en troværdig gammel Bog, vi selv kunne tage frem og læse. Den danske Historieskriver *Ludvig Holberg*, der har skre- [26] vet saamange læseværdige Bøger og de morsomme Comedier, af 40 hvilke vi ret kunne kjende hans Tid og dens Mennesker, for-

20 ved Stranden] komma efter disse ord r, komma foran A.